

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 594-1928)

Originalt emne

Bygningsvæsen

Bygningsvæsen/Bygningsvæsen i Almindelighed

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Stefanshjemmet

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 24. januar 1929](#)
- 2) [Byrådsmødet den 7. februar 1929](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 24. januar 1929 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 594-1928)

Andragende fra Stefanshjemmet om Godkendelse af Planer for en Udvidelse af Sygehjemmet "Louisenhøj".

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Erklæring:

"Henstilles til Byraadets Afgørelse under Hensyn til de paa Ejendommen hvilende Servitutbestemmelser.

Borgmesteren oplyste, at angaaende de paa disse Ejendomme hvilende Servituter havde Villaejerne Paataleret i en vis Aarrække, men den Tid var forbi, og nu var det Byraadet alene, som havde Paataleretten.

K. Mousten anbefalede at stille sig velvillig til Sagen. Den foreliggende Plan var ganske køn og vilde næppe genere Omgivelserne, da Bygningen laa tilbagetrukket og faldt godt sammen med det nuværende. Man maatte være glad for, at der er nogen, der vil indrette et saadant Hjem, som var i høj Grad tiltrængt. Muligvis kunde Bygningens Facade gøres noget smukkere, og Taleren vilde foreslaa, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse sammen med Stadsarkitekten ser derpaa.

Bernt Jensen mente, at en saadan Institution egentlig burde være kommunal, og Tiden vilde sikkert kræve dette. Det drejede sig om nogle af de daarligst stillede i Samfundet, og saa længe man kun har en privat Institution, var man selvfølgelig interesseret i, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for en tiltrængt Udvidelse. Taleren vilde ogsaa anbefale, at man tiltræder Tanken, men henviser Sagen til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse til videre Forhandling.

Holst-Knudsen erklærede, at alle selvfølgelig saa med Sympati paa denne Virksomhed; men her var Sagen den, at da Grundene derude i sin Tid blev solgt, blev der lagt den Servitut derpaa, at der kun maatte opføres Villaer, og det, som man nu tilsigtede, var i Virkeligheden Oprettelse af et Hospital for kronisk syge og af en saadan Størrelse, at det faldt fuldstændig udenfor Villabebyggelse. Derfor burde Institutionen søge at finde et andet Sted, hvor Hjemmet for Kvinder kan indrettes, og Taleren vidste ogsaa, at man havde forhandlet om Køb af en Villa et andet Sted til dette Formaal. Selv om Byraadet derfor nægtede Andragendet, vilde det næppe hindre, at Kvindehjemmet blev til Virkelighed. Taleren vilde foreslaa, al man meddeler, at Byraadet ikke finder det stemmende med de paa Ejendommen hvilende Servituter at opføre den paatænkte Bygning.

M. Brammer fandt, at man maatte være Stefansforeningen overordentlig taknemlig, fordi den har taget denne Opgave op. Der fandtes et saadant Hjem for kronisk syge Kvinder i Nærheden af København, men intet i Jylland, og det var i høj Grad tiltrængt. Det var naturligvis rigtigt, at man kom noget i Strid med Serviterne, og selv om man holdt sig til lav Bebyggelse, blev Udstrækningen her for stor til, at det kunde kaldes en Villa; men Taleren mente alligevel, at Byraadet burde stille sig yderst velvilligt overfor Planen. Skulde der oprettes et Hjem et andet Sted, blev Administrationen meget dyrere og Opgaven derfor mere vanskelig. Taleren kunde godt slutte sig til, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse ser paa Sagen og eventuelt faar Arkitekturen noget forbedret.

H. P. Christensen mente ikke, at Byraadet som eneste paataleberettigede kunde nægte

Andragendet, og efter den foreliggende Skitse vilde Bygningen heller ikke skæmme Omgivelserne. Men selvfølgelig kunde Udvalget se nærmere derpaa.

Leonhard Hansen erkendte, at det foreslaaede var noget i Strid med Servituterne; men det var et Spørgsmaal, som angik det almene Vel, og det maatte man støtte saa meget som muligt. Opførelse af Hjemmet et andet Sted vilde fordyre Administrationen i høj Grad. Bygningen vilde næppe skæmme; den kom til at ligge diskret og kunde kun ses fra Holmevej.

J. Chr. Møller indrømmede, at Administrationen vilde fordyres ved at have Kvindehjemmet paa en anden Plads. Men naar man brød Servituterne her, kunde man vanskeligt sige nej til andre, der ønskede at opføre en større Bygning, og det vilde være kedeligt at faa det pæne Villakvarter ødelagt. Det var heller ikke selve Bygningen alene; men der fulgte ogsaa andre Ting med et saadant Hjem, der kunde gøre det mindre behageligt for Naboerne. Taleren saa hellere, at man viste sig imødekommende paa anden Maade og f. Eks. skænkede Foreningen en Byggegrund et andet Sted.

J. Perregaard forstod ikke, hvorledes det kunde drage Konsekvenser med sig, for Byraadet var jo bestemmende derover, og Andragender om høj Bebyggelse vilde sikkert blive nægtet.

Sagen overgik til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse til nærmere Overvejelse,

Uddrag fra byrådsmødet den 7. februar 1929 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 594-1928)

Sagen angaaende Udvidelse af Stefanshjemmet paa "Louisenhøj".

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse anbefaler Andragendet under Forudsætning af, at de egentlige Tegninger til sin Tid godkendes af Byraadet. - Holst-Knudsen forbeholder sig sin Stilling.

Borgmesteren forelagde Sagen.

Host-Knudsen kunde stadig ikke gaa med til, at Kommunen hæver Villaservituten paa en enkelt Grund, Arealet var solgt til forskellige Borgere til Bebyggelse med Villaer, og det var

forkert at hæve Servituten paa en enkelt Grund og ikke paa andre. Kommunen havde ganske vist juridisk Ret dertil, men det var dog en Forudsætning for Købet af Grundene, at det vedbliver at være Villakvarter. Taleren kunde derfor ikke stemme for at bevilge Andragendet, men vilde ligesom Fabrikant Møller anbefale at imødekomme Foreningen ved at give dem en Grund et andet Sted.

Borgmesteren kunde godt gaa med til at tilbyde dem en anden Grund, men de magtede næppe at bygge et andet Sted, hvorimod de nok kunde klare en Tilbygning derude. Det var ganske vist lidt i Strid med Servituten, men det drejede sig dog kun om en enkelt Ejendom.

Vald. Pedersen spurgte, om Villaejerne derude saa vilde erstatte Kommunen den Grund, der eventuelt skulde skænkes til Stefanshjemmet.

Bernt Jensen fandt det noget flot saaledes at forære Grunde væk. Kommunen har Ret til at dispensere fra Servituten, og Taleren vilde anbefale Flertallets Indstilling.

Holst-Knudsen bemærkede, at det var ikke noget usædvanligt at skænke Grunde til saadanne Formaaler. Paa Foranledning af Taleren havde Byraadet f. Eks. skænket en Grund til "Ensomme Gamles Vel", og Taleren vilde altid være med til at støtte den Slags Formaaler ved at give en billig eller gratis Grund. Men at Villaejerne her skulde betale for at blive fri for at faa en Bygning opført i Strid med Servituten, var vist at komme for langt ud; de havde jo en Gang betalt deres Grund og vai ikke forpligtet til at gøre det igen.

H. P. Christensen kunde ikke indse, at den foreslaaede Bygning i nogen Maade kunde skæmme Kvarteret. Havde der været Tale om et nyt Hjem, var Sagen noget anderledes, men her laa Hjemmet i Forvejen, og der var kun Tale om en Udvidelse deraf. Der var næppe Anledning til at tilbyde dem en Grund, naar de i Forvejen havde en saadan.

M. Brammer gjorde opmærksom paa, at Foreningen havde Ret til at sælge den Del af Grunden, der ligger ind mod Skoven, til Bebyggelse, og saa var der næppe noget at sige til, at de selv bygger paa denne Grund. Hvis den ny Bygning blev skilt lidt mere fra den gamle og fik en villalignende Karakter, var det næppe i Strid med Servitutbestemmelserne. Det havde stor økonomisk Betydning for Foreningen at have Hjemmene samlet, og Byraadet burde stille sig meget velvilligt overfor Sagen.

Vald. Pedersen syntes ikke, at det Eksempel, Landsretssagføreren nævnte, var analogt med dette, for det gjaldt en Forening, der ikke havde nogen Byggegrund; men her fandtes en saadan, som Naboerne ikke vilde have udnyttet, og i saa Fald var det konsekvent, at de

betaler, hvad det koster.

J. Perregaard udtalte, at hvis Hr. Holst-Knudsens Forslag var fremkommen, før Foreningen købte Villaen, vilde Taleren gerne have stemt derfor. Men naar de nu havde Villaen, som vist var bleven dem dyr nok, burde man næppe gøre det dyrere for dem ved at forlange, at de skal bygge et andet Sted. Grundene ved Strandvejen var i sin Tid købt meget billigt, og mange af Villaerne havde siden skiftet Ejer, saa man gjorde vist ikke Uret mod nogen ved at bevilge Andragendet.

Borgmesteren bemærkede, at naar Grundene ved Strandvejen i sin Tid blev solgt billigt, var det for at faa en Del Borgere til at bygge derude i Stedet for at flytte ud i Skattely, og det maatte man være dem taknemlig for. Efter de foreliggende Tegninger vilde Bygningen ikke skæmme Pladsen, og Pladsen, hvor de syge skulde opholde sig, kunde ikke ses udefra. Stedet var desuden særlig godt egnet til Formaalet.

Flertallets Indstilling vedtoges med 13 Stemmer mod 2.